Joskus on alistettava yksilön etu, ajatellessamme tasa-arvoa, sanoi Thomas Piketty kirjassaan Pääoma 2000-luvulla, joka oli monin tavoin käänteen tekevä kirja taloustieteen parissa työskenteleville. Suurimpana saavutuksena se toi tasa-arvon takaisin tärkeimmäksi kysymykseksi talouspolitiikassa. Näin minä asian tulkitsen. Niin, lause: joskus on alistettava yksilön etu ajatellessamme tasa-arvoa. Mitä se tarkoittaa? Yksinkertaisesti sitä, että laein ohjataan yksilön tai yhtiön tekoja. Se jos mikä saa ihmisten mielipiteet jakautumaan! Ja tässä kyseisessä asiassa on niin monta ulottuvuutta. Avaan nyt näitä ulottuvuuksia, toivottavasti tuon sinullekkin esille jonkin uuden näkökannan. Ensin tuon asiasta esiin kuitenkin äärimmäisen esimerkin, joka havainnollistaa asiaa. Orja kauppa. Siinä alistettiin yksilön etu (orjakauppias/orjan omistaja) ajatellessa tasa-arvoa (yhtäläiset oikeudet ihmiselle ihon väristä katsomatta.) Kuten tiedetään, se alistettu ei tykännyt tästä yhtään vaan asiat menivät niin äärimmilleen, että Yhdysvalloissa syntyi sisällis-sota. On hurjaa edes ajatella, että toinen Homo sapiens on voinut olla niin surkeassa asemassa, ei minkään meristokraattisen teon ansiosta. Nykypäivänä asioita joita kyseinen lause koskettaa on esimerkiksi, ympäristö-päästöt, sukupuolineutraaliuus/seksuaalinen suuntautuminen tai vaikkapa se iänikuinen verotus. Me kaikki ihmiset olemme riippuvaisia luonnosta halusimmepa tai emme. Sen logiikan mukaan luontoa suojellaan ja yrityksiä ja yksilöitä kielletään laein tuhoamasta sitä, toki myös ympäristö ystävällisiin ratkaisuihin pyritään rohkaisemaan vero vapautuksin ym. , mutta mielestäni tätä taktiikkaa voisi käyttää hyödyksi enemmänkin valtion taholta. Esim. sähkö autojen verotusta voisi laskea. Se mikä on ympäristö teko ja mikä ei, on todellinen kiistakapula. Onko metsän kaataminen ¨tuhoamista¨ vai ¨hoitamista¨? Metsät sitovat hiiltä ja tuottavat happea. Mutta metsäteollisuus on myös huomauttanut, että puu lahoaa tietyssä iässä ja vapauttaa sitomansa hiilen. Argumenttejä on molempien kantojen puolesta. Seksuaalisen suuntautumisen kohdalla tarkoitan alistettavana enemmistöä. Heidän tapansa kohdella seksuaalivähemmistöjä on tarkoin laissa määritelty; he ovat tasa vertaisia! Niinkuin toivottavasti tiedät, homoseksuaalien historia on kammostuttava! Ja sitten ne verot. Toinen tienaa enemmän kuin toinen. Piste. Raha pitää ansaita ja jokaiselle maksetaan palkkaa tekemästään työstä. Vaiko; kaikki ovat tasa arvoisia ja meidän kuuluu saada yhtä paljon rahaa. (Thomas Piketty laski kirjassaan, että jos kaikki maailman varat jakautuisivat tasan, niin jokainen tienaisi 730 e/kk.) Nyt tarkastelen näitä esimerkkejä ja mitä se synnyttää. Ensimmäisessä, syntyy kilpailua ja vahvin pärjää. Vai pärjääkö? Eräskin tutkimus osoittaa, että johtajan ihanteellinen äo on 127. Ei kovinkaan paljoa. Itse älykkönä tiedän, että joissain piireissä luullaan, että menestyjät ovat synnynnäisesti ylitsepääsemättömän älykkäitä. Kuitenkin moni älykkö ei menesty, sanotaanko useimmat meistä. Kun vanhat ja viisaat keskustelevat menestyjistä, vaikkapa Teemu Selänteestä, he eivät sano; voi kun hän on lahjakas, vaan he kysyvät; miten hän teki sen? Toisessa, tasa-jakoisessa yhteisössä ei jää tilaa sen onnen tavoitteluun. Se ¨tappaa¨ sisäisen yritteliäisyyden. Itse kannatan jotain näiden kahden väliltä, mutta en nyt paneudu siihen sen koommin. Moni psykologi väittää, että poliittiset ajatukset ovat vain persoonallisuuden tuotetta! Eli se millainen persoona, vaikkapa tunnetko solidaarisuutta, onko sinulla iso ego vaikuttaa siihen mitä puoluetta kannatat! Siinä on totuuden siemen, väittäisin. Ja niin, kukaan ei voi paljoakaan itselleen mitään. Oikeistolaisia ja vasemmistolaisia ajattelijoita syntyy aina ja nyt. Onko se tietoinen teko? Tai kuinka paljon? Pitäisikö sitä kutsua enemmän oman persoonallisuuden pönkittämiseksi? Tähän kaikkeen kun lisätään vielä populistit, jotka eräänkin populismin tutkijan mukaan; kysyy oikeat kysymykset, mutta antaa väärät, mutta helposti ymmärrettävät vastaukset, niin soppa on valmis. -Politiikka on vaikeampaa kuin fysiikka- -Albert Einstein-